

Justitiedepartementet, Enheten för fastighetsrätt och associationsrätt
103 33 Stockholm
Att: André Kalldal
Via e-post: ju.remissvar@regeringskansliet.se; ju.L1@regeringskansliet.se

Stockholm	Ert dnr	Vårt dnr
2026-08-21	Ju2026/00921	2026/058

Remissvar angående utredningen Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering SOU 2026:27

Näringslivets Regelrådet (nedan NNR) har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

NNR har 27 näringslivs- och branschorganisationer som medlemmar, vilka i sin tur representerar ca 300 000 medlemsföretag. NNRs uppgift är att förespråka och verka för effektivare och mindre kostsamma regelverk, sänkta regelkostnader samt relevant uppgiftslämnande och en minskad uppgiftslämnararbörda för företag. NNR lämnar följande synpunkter på förslagen i remissen.

Bakgrund

Utredningen föreslår en ny lag om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja. Därutöver föreslår utredningen ändringar i fyra lagar. I sak anges de förslag som utredningen lämnar innebära bland annat följande:

- Kravet på upprättande av en hållbarhetsrapport ska gälla färre företag än i dag.
- Kravet ska omfatta företag som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft dels i medeltal mer än 1 000 anställda, dels en redovisad nettoomsättning på mer än 4,9 miljarder kr. Det ska också omfatta moderföretag i koncerner som på motsvarande sätt överskrider de angivna nivåerna för antal anställda och nettoomsättning.
- Utredningens förslag anges vidare innebära att små och medelstora börsnoterade företag inte längre ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter.
- Utredningen föreslår dessutom att kretsen av dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter minskas.
- Utredningen lämnar också förslag som innebär ökade möjligheter att undanta känslig information, såsom företagshemligheter, från hållbarhetsrapporten. Även i övrigt anges utredningens förslag innebära en viss begränsning av den information som måste lämnas i en hållbarhetsrapport.

- Det föreslås även regler som ska säkerställa att mindre företag i värdekedjan inte belastas av mer långtgående krav på information från de företag som upprättar hållbarhetsrapporter. De mindre företag som avses är företag som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret (så kallade skyddade företag). Enligt utredningens förslag ska skyddade företag ha rätt att neka en begäran om information från ett rapporterande företag, om det begärs mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som EU-kommissionen förväntas fastställa senast den 19 juli 2026.
- Slutligen föreslås regler för hur hållbarhetsrapporter ska granskas av revisorer.

Inledning

NNR välkomnar de förenklingar som förslagen i utredningen kan förutses medföra. Det är positivt att utredningen så tydligt deklarerar att man följer miniminivån i direktivet. Utredningen förefaller utgå från att det skydd för underleverantörer i värdekedjan som inte träffas av hållbarhetsrapporteringskraven kommer att få fullt genomslag. Även det fall att skyddsreglerna inte fungerar som avsett behöver konsekvensanalyseras.

Konsekvenser

NNR finner de föreslagna reglerna om skyddade företag intressanta i sammanhanget. Genom ändringsdirektivet införs en begränsning av omfattningen på den information som ett hållbarhetsrapporteringspliktigt företag ska kunna begära in av företag i värdekedjan som har färre än 1 000 anställda och under 4,9 miljarder kr i omsättning (skyddade företag). I syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering ska ett företag inte få kräva mer information från ett skyddat företag än vad som anges i EU:s frivilliga standard för hållbarhetsrapportering.

Många hållbarhetsrapporteringspliktiga företag har underleverantörer som är så kallat skyddade. Det är självklart till väsentlig hjälp för stora företags hållbarhetsrapportering om underleverantörerna lämnar fullständiga hållbarhetsdata för de varor och tjänster som levereras och som avses ingå i en slutprodukt från det hållbarhetsrapporteringspliktiga företaget. Det kommer att finnas ett tryck på skyddade företag att lämna mer kompletta hållbarhetsdata än som krävs enligt EU:s frivilliga standard.

Med antagandet att det alltid kommer att finnas något skyddat företag som trots skyddet kommer att tillmötesgå behovet om fullständiga hållbarhetsdata (inte bara data enligt EUs frivilliga standard), kan konkurrenssituationen på underleverantörsmarknaderna komma att påverkas genom att färre skyddade företag deltar i marknaden.

Det kan antas finnas skyddade företag som helt kommer att avstå från att leverera till hållbarhetsrapporteringspliktiga företag, vilket skulle minska utbudet på berörd underleverantörsmarknad.

Det kan antas finnas skyddade företag som önskar leverera till hållbarhetsrapporteringspliktiga företag men som väljs bort till förmån för skyddade företag som inte utnyttjar sitt skydd, vilket också skulle minska utbudet på marknaden. Denna typ av konkurrensbegränsning såsom effekt av de uppdaterade reglerna om hållbarhetsrapportering behöver beskrivas och konsekvensanalyseras i utredningen, även om liknande konkurrensbegränsningar i vissa fall skulle existera redan under idag gällande regelverk.

NNR kan inte finna något i utredningen på detta tema och menar att konsekvensutredningen behöver kompletteras i detta avseende.

Stora företag är underkastade också andra regler än hållbarhetsrapporteringsreglerna, som föranleder genomförande av proportionerliga leverantörskontroller. För exempelvis fastighetsbranschen är sådana kontroller en central del av arbetet mot arbetslivskriminalitet, osund konkurrens och andra hållbarhetsrisker i leverantörsledet. Regelverket om hållbarhetsrapportering och andra liknande regelverk kan antas överlappa varandra i viss mån. En underleverantör kan vara skyddad från rapportering enligt regelverket för hållbarhetsrapportering men tvunget att rapportera enligt ett annat regelverk. Om en underleverantör hävdar skydd mot att lämna en viss uppgift, som dock är nödvändig av ett annat skäl än hållbarhetsrapporteringsreglerna, kan konsekvenser uppkomma som behöver beskrivas genom en konsekvensanalys.

NNR menar att nyttan och de administrativa kostnaderna för företagen att hantera kraven på att identifiera skyddade företag i värdekedjan, är oklara. En aktörs uppgift om att det utgör ett skyddat företag ska ha formen av ett dokument där aktören intygar att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Enligt ändringsdirektivet ska det rapporterade företaget kunna förlita sig på de uppgifter om storlek (under 1000 anställda och under 4.9 miljarder kr i omsättning) som dess motparter i värdekedjan lämnar. Nyttan med denna dokumentation samt den administrativa belastningen och därmed kostnaderna för detta behöver beskrivas i utredningens konsekvensanalys. Bland annat skulle skillnader i implementeringen mellan medlemsstaterna i detta avseende kunna skapa administrativa problem och kostnader som behöver beskrivas.

Slutsats

NNR välkomnar utredningen och dess förslag, vilka är positiva ur ett regelförbättringsperspektiv. NNR finner trots detta att underlaget behöver kompletteras med avseende på konsekvenser för bland annat de administrativa kostnaderna för företagen att hantera kraven på att identifiera skyddade företag i värdekedjan.

August Liljeqvist
Näringslivets Regelnämnd